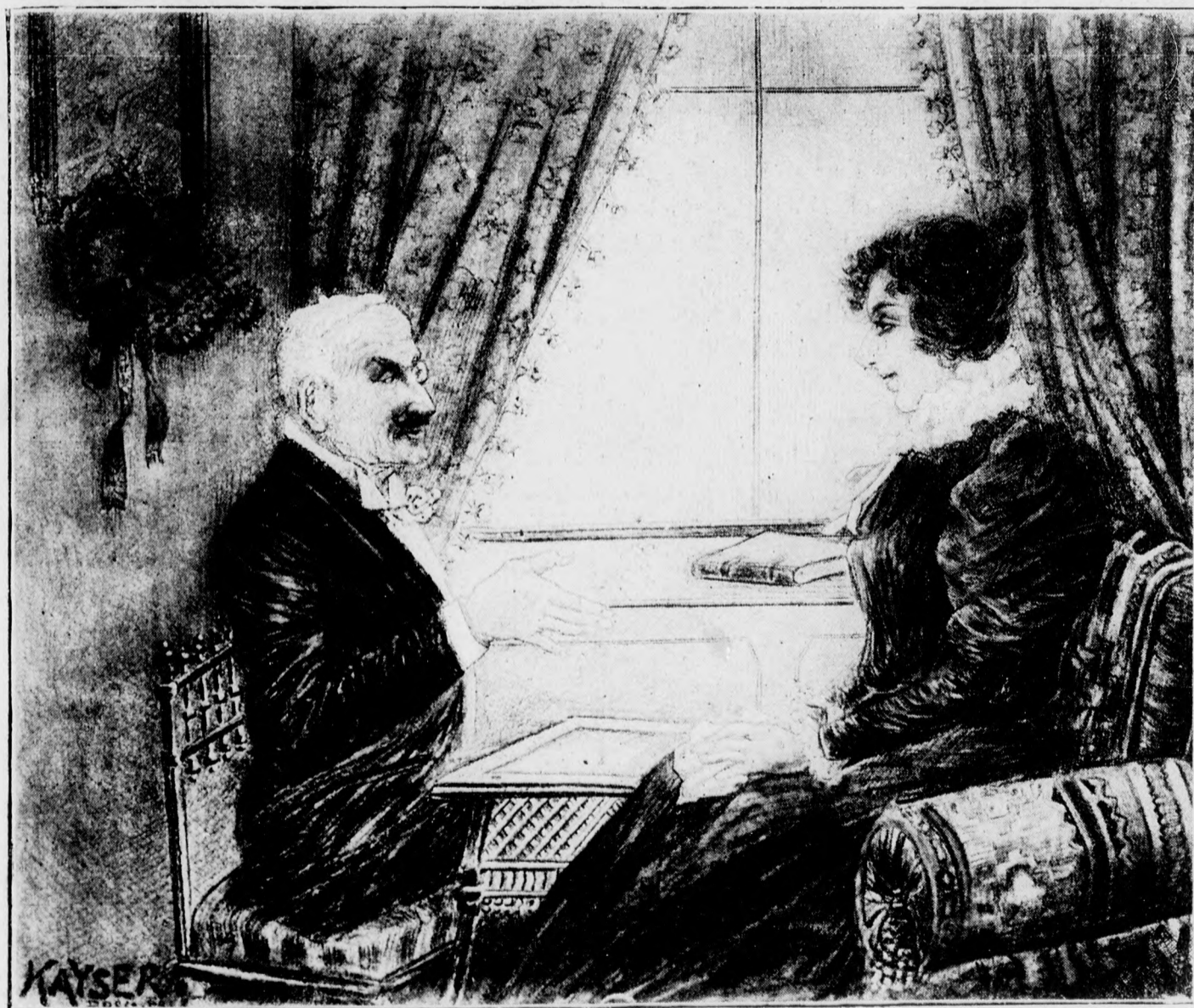

XIII. kötet.

Budapest, 1898. február 20-án.

8. szám.

Körülírva.

Öreg úr. Imádom, édes Leontin! — Szinesznő. Mindig csak üres szavakkal halmoz el. Pedig tegnap is úgy dicsértem önnök a kirakat előtt egy gyönyörű fülbevalót!

A régi jó diákvilágban követték el diákjaink ezt a csínyt. Akkor, a mikor még valóban diák volt a diák; s a mikor még fénykorát érte diákjaink közt a furfangosabbnál-furfangosabb csínyek elkövetése.

Hej! sok csínyt és gonoszságot fundált is ki hajdanában a diák találékony és furfangos eszejárása, és sok jó talpraesett élczet meg adomát teremtett meg számunkra a diák örökös vig kedélye. Mert hát mindig vig volt ám a diák; mindig csak paródiát játszott a rideg étellel. Nem törődött vele, akárhogyan ezibálta és rángatta is a sors keze őt időbb-odább, szembe kaczagta. Méltán mondhatni, hogy a diák egyike volt a magyar élet megtestesült élő humorának.

No de hogy rá térjek arra, a mit voltaképen elmondandó vagyok, elvezetem olvasóimat a tordai kollégium «Róma» nevezetű lakószobájába, hol épen három kövendi diák ül a szoba közepén felállított asztal körül s nagyban tárgyal a fölött, hogy ma este nagyszerű majálist tartanak Kövenden. Milyen jó volna azon megjelenni! Csapni egy kitűnő mulatságot. Rúgni kivilágos kivraddig azt a ropogós magyar csárdást, a mit az a füstös Ferkó cigány olyan jól tud a talpa alá húzni az embernek. S a helyett a sok unalmas könyvbuvárkodás helyett pedig táncolni «vele» — az édes ideállal!

Elgondolhatjuk, hogy az ilyen kecsgetető dolgokhoz nem sok tárgyalás kellett; hanem igen hamarosan s egyhangulag elhatározták, hogy ők bizony szabadságot kérnek holnap reggelig az iskolafőnöktől és elmennek a majálisra. A határozatot igen természetesen nyomban tett követte s meglett a kért szabadság is. Most aztán előkerült a szekrényből a majálishoz szükséges öltözék, s csakhamar egészen a «diáki» czimhez méltóan kicsipve útrakészen álltak mind a hárman.

De hopp! Kövend nincs ám ide csupán két lépésnyire, sőt kocsin is jó másfél óra hajtás, szekeret kell fogadni, gyalog nem mehetnek. És ez mindeddig egyiküknek se jutott eszébe. Lőn tehát egyszerre alapos keresgélés a zsebekben; mindenik a könyökéig vajakált kezével a zsebeiben — pénzt kutatva; de óh mi szörnyűség! nem került azokból elő bizony egy árva garas sem.

Mit csináljanak most? Azt nem tehetik, hogy itthon maradjanak. Milyen csúfság lenne az, hogy megvan a szabadság; ki is csipték magukat és mégis itthon csücsüljenek! Törték a fejüket, hogy miképen juthassanak pénzhez; hogyan kerüljék ki, hogy ne kellessék gyalogszerrrel kutyaolni Kövendre.

A dolog alapos meghányása és vetése után oda lyukadtak ki, hogy diáktársaik segítségéhez folyamodnak s tőlük kérnek egy kis nemzeti kölcsönt. Majd valahogyan csak összehoznak annyit, hogy fussa a szekérbérre.

Nosza lett futkosás és pumpolási kísérlet, de bizony tekintettel a hónapnak már nagyon is közelgető végére,

a legnagyobb erőfeszítés mellett se tudtak 2, mondó két darab tizkrajczárosnál többet összegyűjteni. Ez a horribilis összeg pedig korán se futja a szekérbérre.

Ilyen körülmények közt hát mit lehetett mást tenniök, ha itthon nem akartak maradni, mint rá fanyalodni a gyaloglásra. Nem is sokat hosszadalmaskodtak tehát, minthogy nem azért diák a diák, hogy mindjárt elesüggedjen, hanem fogták magukat s vig kedélylyel per pedes apostolorum nyakukba vették a hosszú utat s neki indultak. Hozzá még oly peczkesen lépkedtek mind a hárman kivétel nélkül, hogy senki se merte volna még hinni se, hogy ilyen elegáns uraknak összes vagyonuk csak két szolid piczula s az is milyen keservesen — mindennemű hitel és póthitel kimerítésével — került össze.

A mint mentek — mendegéltek s épen a város végén levő koresma előtt haladtak el, a honnan éktelen danolás, kurjongatás hallatszott ki, egyszerre csak megpillantottak a koresma előtt az utczán egy gazdátlanul álló kocsit, két jófajta mokány lóval. Diákjainknak se kellett több. Elképzelhetjük, milyen óriási öröm járta át ennek láttára keblüket. Hiszen ezt épen az ő számukra rendelte ide a sors keze! Vétek volna a pompás alkalmat elszalasztani. Azok a szegény párák, hogy lecsüggesztik a fejüket, hogy búsúlnak, a gazdájuk pedig azalatt odabenn bizonyosan javában mulat. Ezt nem kell hagyni. Összenéztek s jöllehet mit se szóltak, mindegyik gondolatában már kész volt egy határozat, mely, — sajátos, — de mindhármuknál teljesen egyezett. Egy pillanat rövid idő, de még az is roppant hosszú idő ahhoz a villámgyorsasághoz, a mely alatt diákjaink határozatuknak érvényt szereztek és felpakoltak a kocsira. Egyikük kiült kocsisnak s utczu alaposan közébe vagdalt a lovaknak, úgy, hogy azok nem lévén elkészülve az álmódosításukból való ily hirtelen felriasztásnak, amugy isten igazában neki iramodtak.

De hajh! észrevette ám a szekérszörgést a koci tulajdonosa is, s abban a hiedelemben, hogy lovai bizonyosan valamitől megijedtek s ezért vágattak el a kocsival, nagy gyorsan kiszaladt a koresmából, hogy félénk lovait visszaterelje. Mekkora lett azonban bámulata és ijedtsége, midőn látta, hogy lovai bizony nem félelmükben iramodtak meg olyan rettenetes módon, hanem hajtják őket. Nagy ijedtségében csak elrikkantotta magát: «Tolvajok, fogják meg!» s hanyatthomlok kezdett a koci után szaladni, hogy utolérje. Természetesen nemcsak egyedül szaladt, mert a koresma többi vendége is a «tolvajok» kiáltás hallatára azonnal az utczán termett s látván az esetet, szintén neki eredt a futásnak a kocsitolvajok kézrekerítésére.

Emberfölötti erővel folyt az üldözés. Közbe-közbe köveket is dobáltak a koci után, sőt egy mulató czimbora a még mindig kezében levő boros palaczkot is a koci

után dobta; de a kocsit, minthogy a diákok folytonosan alapos módon biztatgatták a lovakat, nem sikerült utolérniök.

Hiábavaló volt mindennemű nekirugaszkodásuk; hiábavalók voltak a kocsi után kiáltott ezifrábnál ezifrább káromkodásuk és szitkozódásuk, lassankint mind kidültek a nagy futásban, a kocsi pedig a diákokkal mégis vígan haladt Kövend felé.

A dolgok ilyen állása mellett az üldözők tehát mit tehettek mást, mint szépen visszafordultak s elmentek egyenesen a városházára följelenteni az esetet. A kocsi tulajdonos a kocsi mihamarább való előkerítését és a tolvajok szigorú megbüntetését kérte. Elképzelhetjük, hogy csakhamar utban is volt két csendőr a kocsi előkerítésére és a tolvajok fülöncsipésére.

Ámde azt is elképzelhetjük, hogy diákjainknak se szorult a könyökükbe az eszük, hanem éltek a gyanuperrel, hogy a kocsi tulajdonosa nem hagyja annyiban a dolgot és ők még bele eshetnek a kátyuba; így hát tervet főztek a fenyegető veszély elhárítására.

Ugyanis Kövenden nem vezet keresztül az országút, hanem az országútról egy mellékuton kell oda kitérni, a melyen azonban gyalogszerrel is igen rövid idő alatt el lehet jutni Kövendre. Fogták hát diákjaink magukat

s e kitérő útnál szépen leszálltak a kocsiról s ott hagyták a kocsit az országuton s begyalogoltak Kövendre. Azaz, hogy nem hagyták ott a kocsit csak amúgy Isten számára, mert így minden további okoskodás nélkül könnyen rá lehetett volna jönni, hogy a tolvajok merre vették útjokat, hanem a lovakat szépen visszafordították abba az irányba, a melyből jöttek, s jól közójük suhintottak, hogy hadd vigyék vissza magukkal Tordára a kocsit.

Természetes, hogy a lovak — amúgy is alaposan benne lévén a futásban — száguldottak a kocsival vissza Torda felé árkon-bokron keresztül, nem nézve, hol van országút, hol nincs. A második faluban sikerült csak két markos legénynek a száguldó lovakat feltartóztatnia — és itt adták át a gazdátlan kocsit a keresésére kiküldött csendőröknek.

A tolvajokat azonban nem sikerült megcsipni — hiábakutatták fel a környéket — s az országút mellett levő falvakat; senki sem jött még távolról sem arra a gondolatra, hogy a tolvajok Kövenden vannak s javában mulatnak.

Igy jutottak el minden baj nélkül diákjaink, majdnem négy óra hosszáig tartó gyaloglás helyett ingyen kocsin Kövendre.

Botár Andor.

Kétértelmű megnyugtató.

— De azt mondom, hogy ha valaha másnak a karjai közt talállak...

— Biztosítalak, muczuskám, hogy soha sem fogsz találni.

A legnehezebb.

Könyvet írni, — higyjétek el, —
Nem nehéz, mert hisz' ma
Nem kell hozzá semmi más, csak
Papiros, toll, tinta.

Nehezebb már *kinyomatni*,
— Tudja ezt mindenki, —
Még nehezebb tán a könyvnek
Olvását szerezni.

Legnehezebb és valóban
Herkulesi munka:
A könyvre *vevőt* is kapni
E szép Magyarhonba'.

Csajági Bernát.

Édesgetésből.

— Nézd csak, milyen mosolygós képet vág egyre az Iluska mamája a fiatal emberekre.

— Ez csak fogás. Várj csak, legyen csak valaki a veje, majd nem fog rá mosolyogni.

Egy jó anya.

Bella. Képzeld csak, mama, az orvos ma megcsókolt.
Anyá. De Bella, azt nekem nem szabad tudnom.

Kifakadás.

Gazdatiszt. Hát azért fogadtam én kendet meg csősznek, hogy mindig itt korhelykedjék a korcsmában? Hát akkor ki vigyáz a mezőre?

Csősz. Engedelmet kérek, tekintetes uram, hiszen csak nem lehet az ember mindenütt.

Rossz profit.

I. zsebmetsző. Csináltál ma üzletet?

II. zsebmetsző. Egy zsebkendő, meg egy óra az egész.

I. zsebmetsző. No akkor jó napod volt!

II. zsebmetsző. Csakhogy a zsebkendőt én loptam, az órát pedig tőlem lopták el.

Leleményes utas.

Hölgy. Jaj! Elvesztettem a jegyemet pedig most az én állomásom következik! Mit tegyek?

Goldschmied Áron. Ne tessék aggódni nodsád kérem, tesszen oz én jedjem. Mojd én volohodj fogom segitni én rojtom. (A jegy hátára rá írja a nevét.) Tesszen o bilett! Örölöm mogomat különben nodjon, hodj szolgálhottom. (A kiszállók közé vegyül.)

Kapus. Kérem a jegyet! Jegy nélkül nem szabad az állomásról eltávozni senkinek.

Goldschmied Áron (indignálódva). Mit okarja mogo! Hiszen már odaodtom.

Kapus. Nekem bizony nem adta.

Goldschmied Áron (kifakad). Ez már volóban edj skondál, so wahr ich leb! Gyelentés fogom tenni o főnök órnál.

Kapus. Azt se bánom. Menjünk!

(A kapus a főnöknek előadja az esetet.)

Goldschmied Áron. De kérem olásson! Én o jedjre, mint szokásom, rá is irtom oz enyém nevetem — ott rojto áll: «Goldschmied Áron».

A főnök (átnézi a jegyeket). Csakugyan. Bocsánatot kérek, uram. Kend pedig Láposi máskor ne ostobáskodjék!

(Goldschmied mosolyogva távozik.)

Előrelátó.

Ürnő. Kati, hiszen a maga kedvese nem szabó, hanem lakatos.

Kati. Igen is, kérem, nagysága.

Ürnő. Hát akkor miért mondott mást?

Kati. Hát-hát tetszik tudni, mert a szabó nem tud álkulcsot csinálni a konyhaajtóhoz.

Elárulta magát.

I. úr (ujtságot olvasva). Ez a lap nagyon hanyagul van korigálva.

II. úr. Hogy-hogy?

I. úr. E hol ni, a nevem is hibásan van szedve.

II. úr. Hol?

I. úr. Itt ni a törvényszéki csarnokban.

Kétértelmű ezéger.

Idegen. És mióta adta korcsmájának ezt a címet: «az ökörhöz».

Korcsmáros. Oh már régen, — kevéssel azután, hogy megházasodtam.

Lehetséges.

Örmester. Egyéves önkéntes, Puskás, álljon csak egy gondolattal odább... De az istenért, hiszen ön egy jó lépéssel ment odább. Nálam egy gondolat annyi, mint majdnem semmi.

Régi dolog.

Régi dolog, hogy a világ
Mindent megfordítva mond,
Rendszerint a lángelmére
Rá fogja, hogy félbolond.

Innen magyarázható ki,
Hogy sok bolond nagyobbrészt
Mind meglátja önmagában
A lángelmét, fényes észet.

M. J.

Pech.

Koczavadász (az erdőbe érve). Ejnye azt a mindenét!
Hogy minden vadászatom ilyen pechesen kezdődik!
Most meg otthon felejtettem a — puskámat!

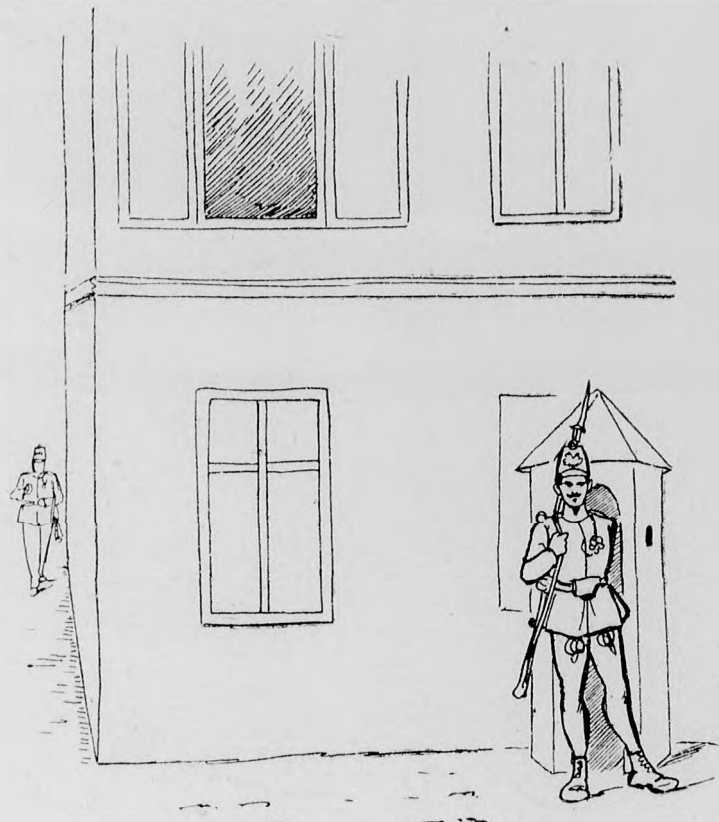
Az idegen szó.

Biró (a tanuhoz). Nekem úgy tetszik, hogy ön csak a fantáziájában látta azt az embert.

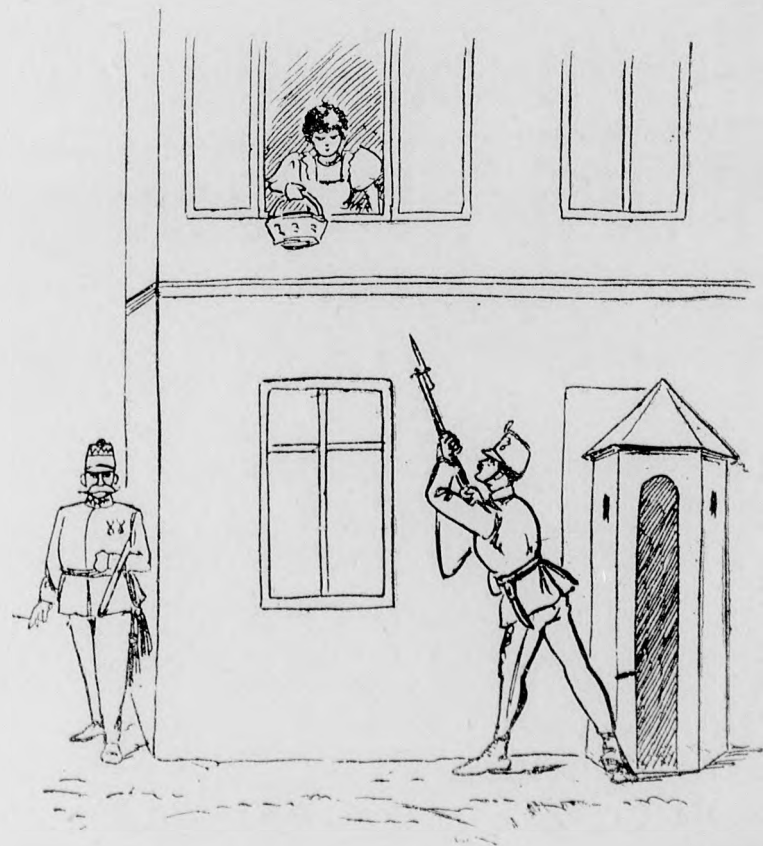
Tanu. Bocsánatot kérek, nem a fantáziában, hanem a — kertben.

Végzetes találkozás.

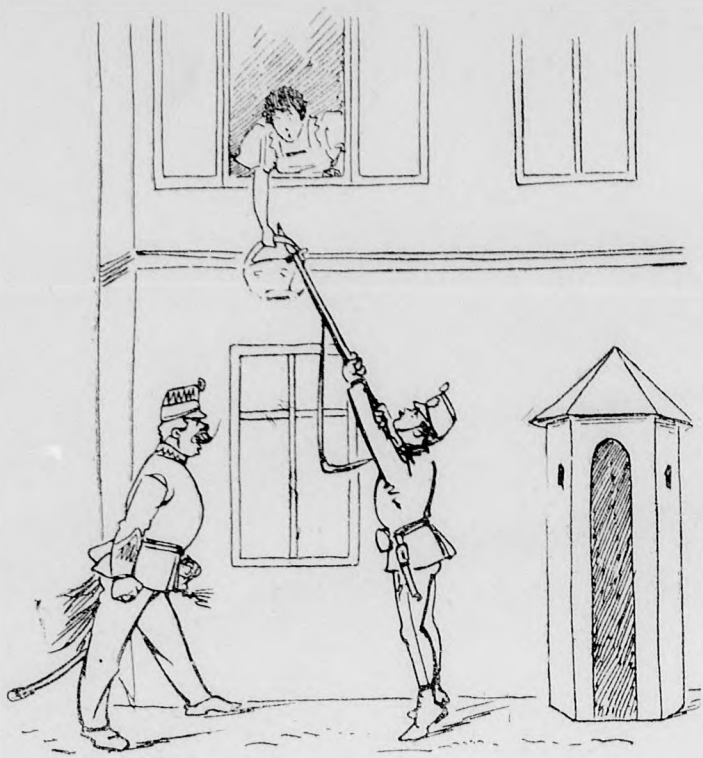
I.

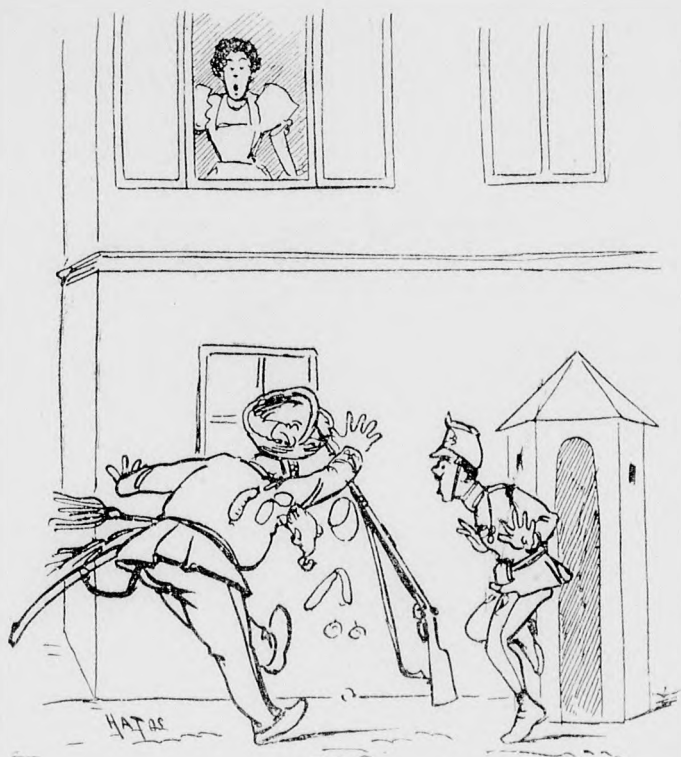
II.

III.

IV.

Nem csoda.

A. Csodálatos, hogy ebben a községben nyáron mindig jobb az egészségi állapot, mint télen.

B. No persze, mert ilyenkor nincsenek itthon az orvosok.

Rossz fogadtatás.

Abszi (a szabóhoz). Répási barátom ajánlott Önhöz, hogy...

Szabó. Ugy? Ki akarja fizetni a számláját?

Szerencse.

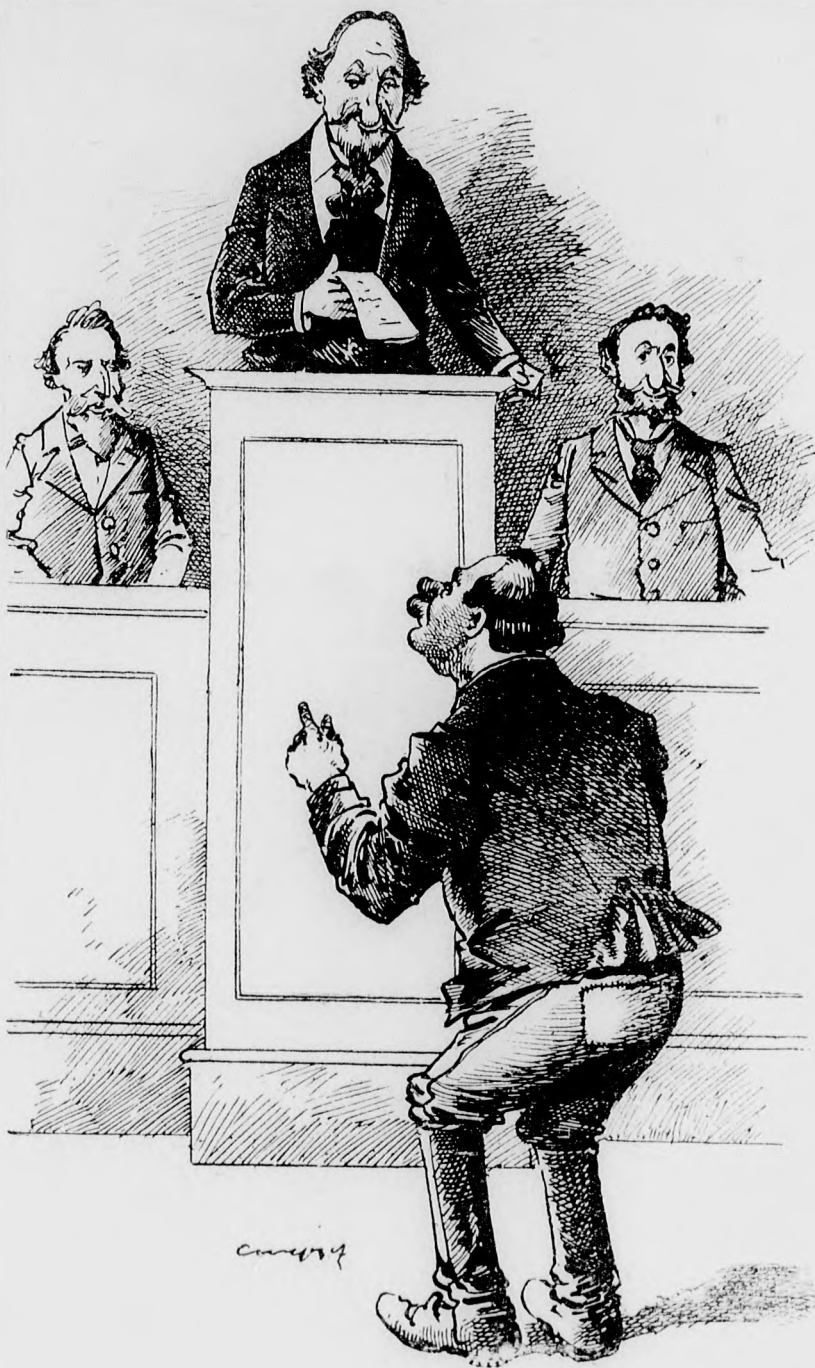
Nő. No nézd csak, milyen óriási lyukat égettél ki itt az asztalkendőben a cigarettáddal.

Férj. Ejnye, de jó, hogy nem a kocsimában történt ez velem!

Csak azért.

— Miért nem házasítja meg már a fiát, komám uram?

— A bizony jó volna, legalább volna hova járni egy kis potyapálkára.

Biró előtt.

Biró. Megértette Bundás János? A szomszédja ellen elkövetett életveszélyes merénylet miatt négy évi börtönre és öt évi hivatalvesztésre ítéltetett. Fellebez-e?

Bundás. Igenis, tekintetes bíró úr instálom alássan, fellebbezek, hogyha lehetséges volna azt a négy évi börtönt is változtatnák át hivatalvesztésre.

Ez is siker.

- A darabod, hallom, megbukott.
 — Meg a'. De egy vigaszom van mégis. Az anyósom páholyjegyet vett az első előadáson, s mint hallom, a méreg majd megette, úgy unatkozott.

A csendháborítók.

I. rendőrfogalmazó. Csendháborításért nálatok sokat elítélnek?

II. rendőrfogalmazó. Dehogy, hiszen nálunk minden anyós szabadon jár.

Koresmában.

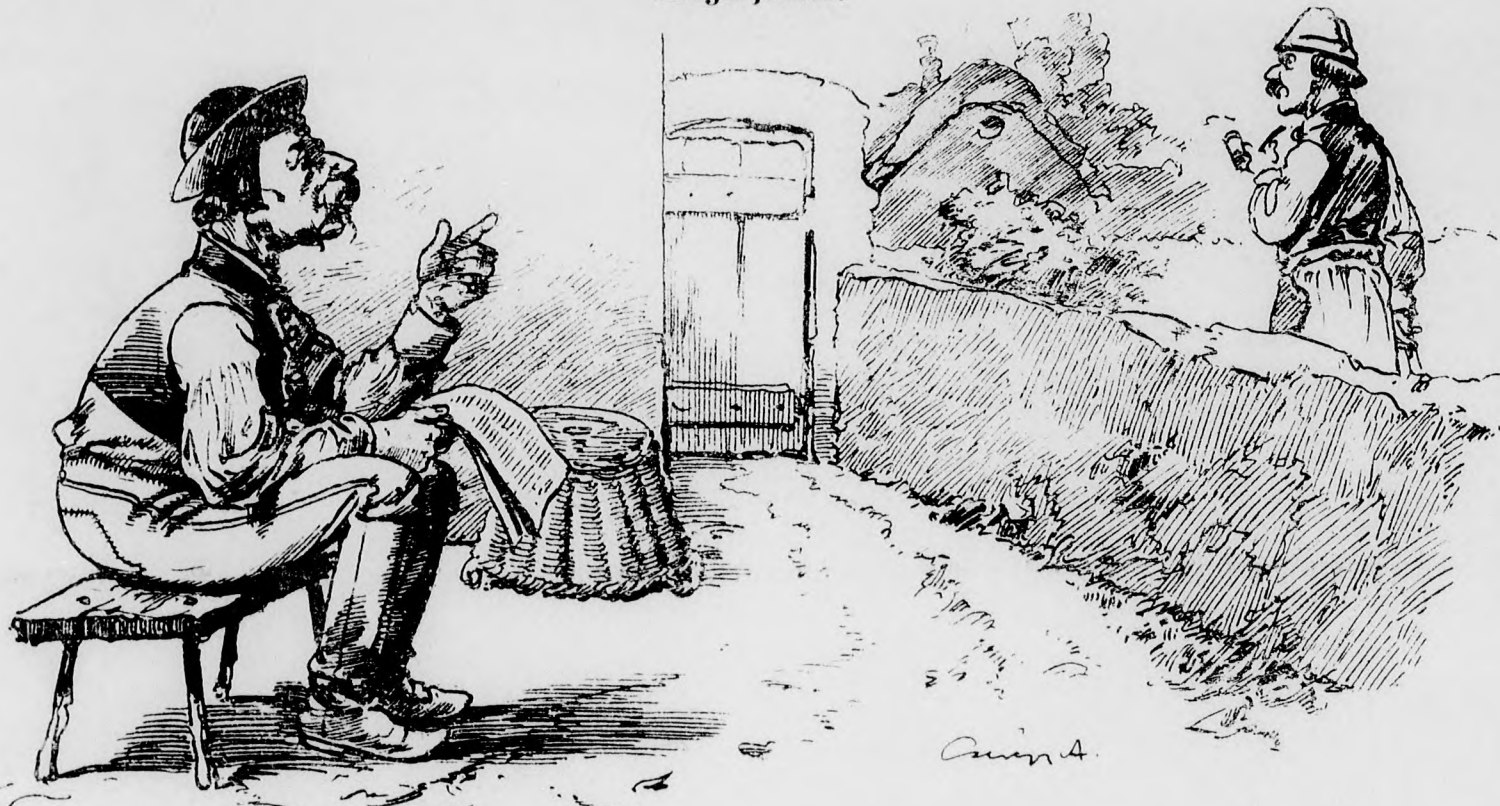
— De jó bor van most, koresmáros úr. Talán még nincs megkeresztelve?

— Dehogy nincs, hiszen magam voltam a keresztapja, — szól a koresmáros jókedvvel.

Koponyatan.

Frenologus (vizsgálja a kliens koponyáját). Ez a dudorodás a mozgás gyorsaságára vall.

Kliens. Valóban, ezt a daganatot tegnap szereztem, mikor leestem a byczikliről.

Megiejtette.

- olvasta ke', hogy Budapesten a lebegőbe is fognak vasutat csinálni.
 — A lebegőbe? Hát oszténg hogy fognak arra az emberek fölszállnyi?
 — Hogy? hát a padláslyukon át!

Úgy már érthető.

Ősjogoncz. Hogy mer az úr engem folyton fixirozni?
Úr. Bocsánat, én pár hónappal ezelőtt még — hóhér voltam.

Elég baj.

- No tessék, a tél is elmulik, minden hó nélkül!
 — Pedig az idén egész új csengőt vettem a lovakra!

Furesa indokolás.

A. Csakugyan megvetted azt a házat? Aztán miért?
 B. Miért? Hát egyszerűen azért, mert nem birtam már a sok házbért fizetni.

Legenda.

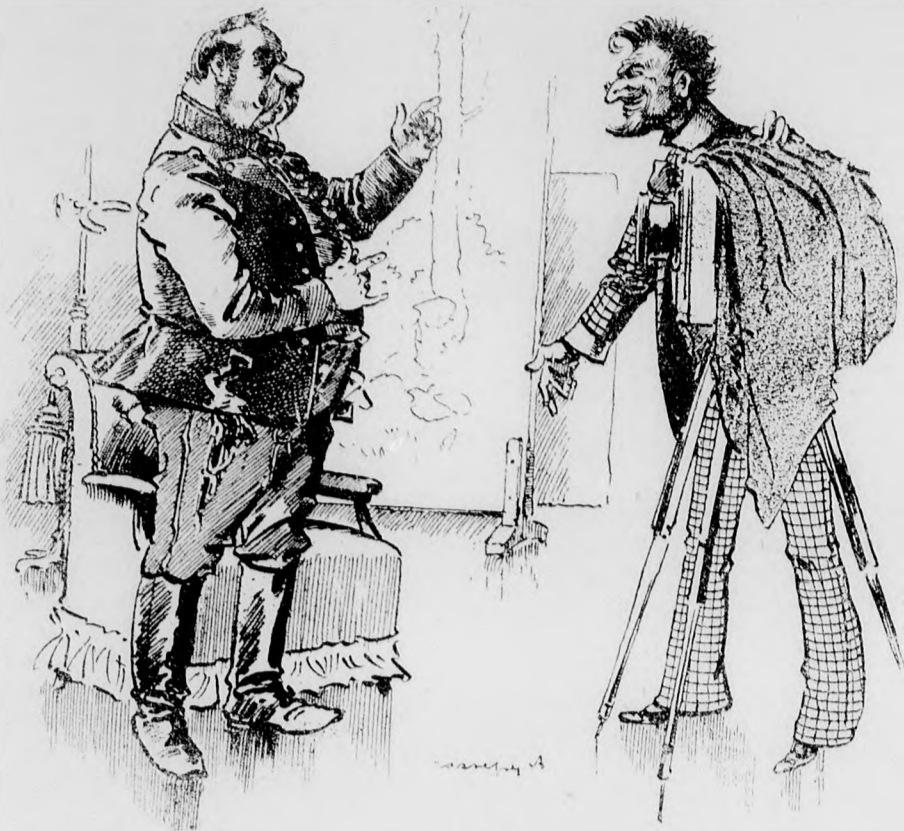
Lelt egy királykisasszony,
 S ki érte dalra gyúlt:
 Szerette véghetetlen
 Az ifjú troubadúrt.

Egymástól elválasztá
 Őket a hatalom,
 De tőlük származott az
 Édesbús fájdalom.

Anyjától koronát nyert,
 Mely az égig emel,
 S apjától lantot, szívünk
 Mely dalra gyujtja fel.

Haan Béla.

A főök.

Fényképész. Egész, vagy csak mellképet parancsol?

János gazda. Egészet, hiszen azért vettem magamra az új nadragomat!

Szakácsné politika.

— Ej, de keveset vásároltál ma?

— Keveset is fogok betálatni, legalább előbb vége lesz az ebédnek, s én előbb mehetek sétálni.

Tüntetés.

Egy reményteljes komikus
Arra vágyott régen,
Hogy az ő fellépésével
Hirnévre szert tegyen.
Végre czélt ért, mert alig hogy
Fellép a szinpadon,
Lábaihoz a csokrokat
Dobálgatják vakon.
Persze azt a nézők előtt
Sűrű homály fedi,
Hogy azokat a kertésznél
Ő maga rendeli.

Ráth Gyula.

Ez is nagyzás.

— Hollottál illet! Schwarczék fürdőhelyre mennek és azért edjszer se fagják megfőrdni.

— Nű hát miért ne! Űk csok légfördübe mennek. Motatni okorják, hojd nekik nincs von szökség o tisztóságro!

Mit csinálnak a lánykérők?

A játékos partit csinál,
a pap Hymen oltárához lép,
az ügyvéd jelölt lesz,
az ékszerész gyűrűt cserél,
a tengerész a boldogság kikötőjébe evez,
a szónok indítványt terjeszt elő,
a könyvkötő frigyét köt,
a rendjelkereső keresztet kap,
a vadász bakot lő,
az építómester tűzhelyet épít,
a tanító új módszert keres,
a nagybácsi végrendeletet csinál,
a kocsis járomba kerül,
a takács viszonyt sző,
a bíró önmagát itéli el,
a diplomata szövetséget keres és
még a parancsnok is *kérő* lesz.

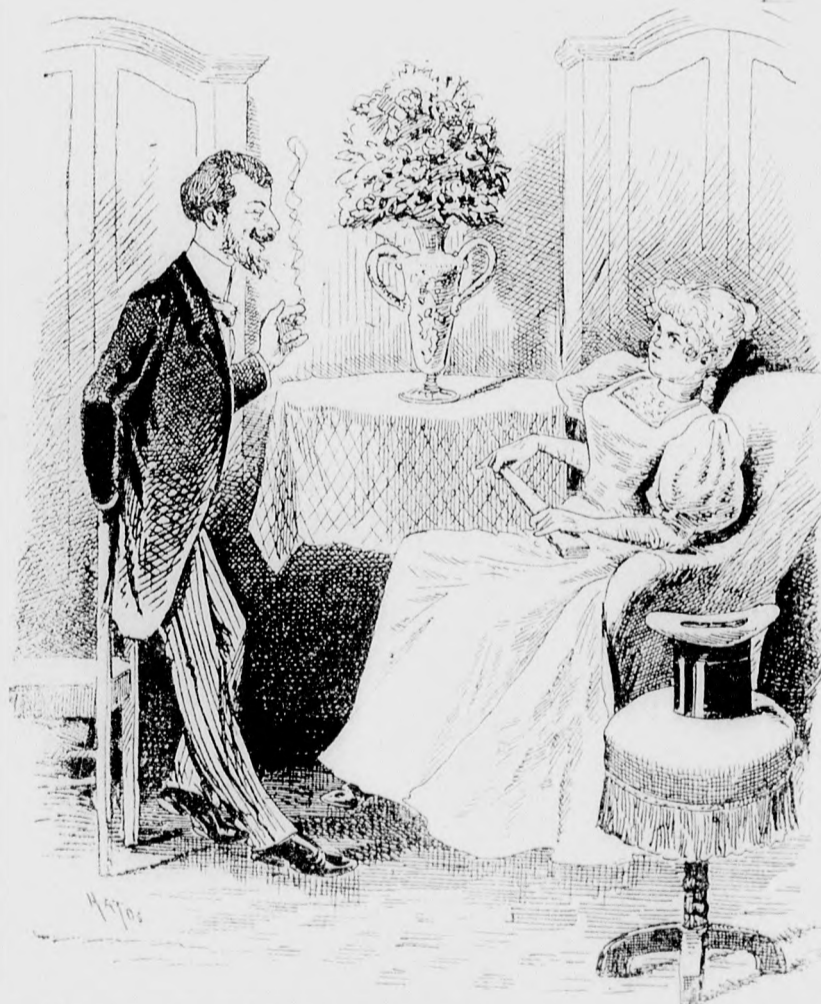
Modern gondolkodás.

— Mire gondolt most, doktor úr?

— A mire csak akarja, nagysád.

— De kérem, mérsékelje magát kissé!

Elhárítva.

Hölgy. Az ön nővére valóban igen kedves leány, ilyen sógornőt szeretnék én magamnak.

Úr. Milyen kár, hogy nagysádnak nincsen fivére, a ki nővéremet elvéve, ebben a szerencsében részesíthetné.

Gonosz nyelv.

— Képzeld csak, tegnap délután négy órakor, a mint a cukrászdában ülök, — már meglehetősen homályos volt, — bejön N. gróf és egész hat óráig mellettem ült...

— Persze, akkor meggyújtották a lámpákat.

Bálban.

Férj. Láttad, milyen kevés ruha volt a tisztartóék leányain?

Feleség. Pedig azok már csak tehetnék, hogy jobban is felöltöztetnék a gyermekeiket.

Régi történet.

Szirtek között repült hajóm,
S egy szép szirén dalolt,
Mélán, merengve, elhalón,
Oly édes hangja volt...

És csakhamar megállt hajóm —
Virággal volt tele,
Nézett epedve, lángolón,
S oly szép volt a szeme!...

S eltűnt... oh hogyha nem hiszünk,
S ha nincs bennünk remény:
Sziréndal ölte meg hitünk
Az élet tengerén.

Haan Béla.

Gonosz czélzás.

Vendég. Most igazán nem tudom, a «fehér bárány»-ban vagyok-e, vagy a «fekete biká»-ban?

Pinczér. Miért, kérem?

Vendég (a piszkos asztalkendőre mutatva). Hát az asztalkendő támasztott bennem kétséget.

Nem melegít.

A. Mit, ön még juliusban is tüzet rakat a kályhában!?

B. Oh nem, csak a szerelmes leveleket égetem el benne.

A. Ah, vagy úgy? — Csak szalmatűz!

Kalmár-világ.

Ez az önző kalmár-világ
Egy nagy verseny színtere.
Ki magasba, ki előre
Törni siet szüntelen.

S ki a versenyzőkkel nem tart,
Avagy tolamakodni nem mer:
Kinevetik és ráfogják,
Hogy — pályatévesztett ember.

Reim Lajos.

Ismeretlen. Igaza van, hogy ilyenkor télen sok papírra van szükségünk a begyűjtáshoz; de még több kell a jó kedv fölgerjesztéséhez, már pedig az ön papirosát az utóbbi czélra is használhatjuk. — *Budapest, Sz. K.* Besoroztuk. — *Budapest, H. K.* Kevés, de jó. — *Eger, K.* Jobbnál-jobbak, folytatása következék! — *Kolozsvár, M.* Inkább politikai lapba valók, mi a napi eseményekkel nem foglalkozunk. — *Budapest, D. G.* Az ötletekből válogatunk, a többi válogatott. — *Szatir.* Egyiket a közlendők közé tettük, a többi gyöngé, — *Budapest, Z. O.* Egyiket a kettő közül. — *Budapest, B. B.* Kivánsága szerint eltemettük a papirkosárba. — *Budapest, M. M.* Legközelebb sor kerül rá — *Gamma.* Egyik se lapunkba való.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ara egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi FRUNDT.

➡ Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium 1957/93. magas rendeletével. ➡

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeknek **tábornokoknak, tiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kinestári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek** legegészségszerűbben és legolcsóbban készítene

BLUM ÉS TÁRSA Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utcza 2. (Szervita-tér sarkán).

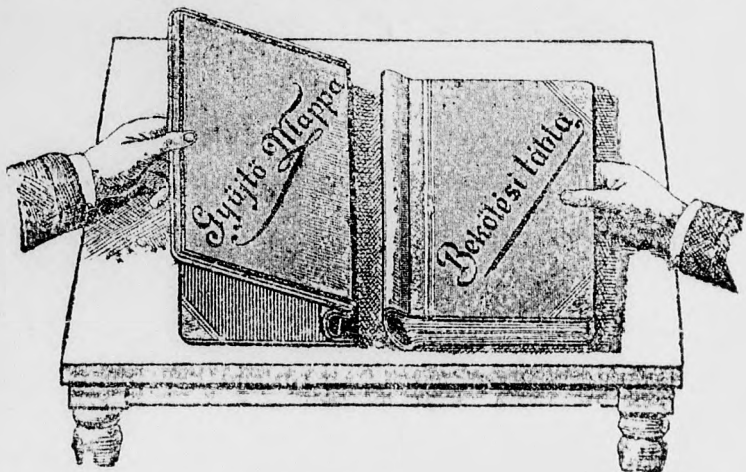
Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Gyűjtő mappa az „Urambátyám” számaihoz.

A leggyakorlatibb és legegészszerűbb, a hírlapok összegyűjtésére a **Gál-téle cs. és k. szab. önműködőleg kötő-mappa aczélláttal**, kombinálva végleges megőrzésre szánt bekötési táblával. E gyűjtő mappák már első bemutatásnál a most rendezett cseh országos szakkiállításon kitüntetésben részesültek.

Nem is késtünk ezt az mappát az „Urambátyám” számára is megszerezni, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink legnagyobb része meg fogja azt magának szerezni.

A mappa egy belső és külső táblából áll. A belsőbe a lap számait tesszük. Ezt a külső tábla aczélláttal úgy összeszorítja, hogy a példányok oly erősen tartvák a mappában, mintha csak kötve volnának.

A teljes évfolyamot azután az aczéllátú gyűjtő-táblából kivesszük, a belső bekötési tábla hátát aczélláttal lefogjuk és egyfelől kész az évfolyam teljes kötése, másfelől megvan a gyűjtő-tábla az új évfolyam befogadására.

Az egész kezelés meglepően egyszerű és gyors.

Felhívjuk előfizetőink figyelmét e fölülte gyakorlati, diszes kiállítású mappákra, melyek együtt 1 frt 80 krajczárért, a gyűjtő tábla külön 1 frt 20 krért, a bekötési tábla pedig 60 krajczárért rendelhetők meg kiadóhivatalunkban.

Hirdetések

a lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

(Tenczer Gyula—Láng Lipót) Budapest,

IV., Szervita-tér 8. sz. vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

JÓSIKA MIKLÓS REGÉNYEI

105—116. füzet, új olcsó kiadás.

Egy magyar család a forradalom alatt.

HARMADIK KIADÁS.

NÉGY KÖTET.

Ára füzve 6 frt.

Hirdetések

e lap részére csakis a
hirdetési felvételi iro-
dában

Tenczer Gyula

Láng Lipót

Budapest, IV. ker.,

Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és
külföldi lap részére hir-
detések a legjutányosabb
árak mellett eszközöl-
tetnek.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minősége: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzenweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb vidéki

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrássy-út 23-ik szám alatt létező MAUTHNER ÖDÖN cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával és a MAUTHNER névvel vannak jelölve, úgy a mint a rajz itt mutatja.

GUMMI

és halhólyag tuczonként 3, 4, 5—10 frtig. Capot amerikai (rövid) 2—6 frtig tuczonként. Női különlegességek 1.80—2 frt darabja. Női óvszivaeszkák tuczatja 2—8 frtig. Mintagyűjtemény urak számára (25 darab) 5 forint.

Rendelmények rögtön és titoktartás mellett eszközöltetnek.

Rothauser M. Ignác

Budapest, Király-utca 6/U. sz.

THEDO TANÁR

SZAKÁL-HAGYMÁJA

Használat előtt.

a legjobb és legbiztosabb szer, mely szép szakál növesztést idézi elő. Ez a szakál növesztést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használata folytán a legrövidebb idő alatt szép teli szakált nyertek, mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Használat után.

Ára egy csomaggal 2 frt 10 kr. és 1 frt.

T. Fürst József gyógyszerész urnak Prágában. Csak egy üveg szakálgyma használata meglepő gyors szakálnövesztést idézett elő nálam, a miért köszönetet mondok és tetszésére bízom önnek, hogy ezen sorokat nyilvánosságra hozza.

Bécs.

Stimsold J. K., déli vasuti hivatalnok.

Eder Ferencz gyógyszerész urnak Brünben. A nekem küldött szakálgyma igen jól bevált, a miért önnek köszönetet mondok. Kérem stb.

Mistek (Morvaország).

Otprada József.

Tekintetes ur!

Örömmel értesitem önt, hogy küldött szakálgymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használok, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Ismerőseim részére kérek még két csomagot postán küldeni.

Linz, 1882. jun. 25.

Tisztelettel Linhart K.

Kapható: Budapesten, Török József ur gyógyszerésztárában, Király-utca 12. szám.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent s minden könyvkereskedésben kapható:

GÖRÖG REGÉK.

COX GYÖRGY után.

Angolból fordította s bevezetéssel ellátta

KOMÁROMY LAJOS

tanár.

Második javított képes kiadás. — Ára füzve 3 frt. — Vásznonkötésben 3 frt 50 kr

Tartalom:

I. Istenek: A Delosi Apolló. A Pythói Apolló. Niobe és Leto. Daphne. Kyrene. Hermes. Demeter keserve. Az alvó Endymion. Phaeton. Briareos. Semele. Dionysos Pentheus. Asklepios. Ixion. Tantalus. Herakles fáradozásai. Admetos. Epimetheu és Pandora. Io és Prometheus. Deukalion. Poseidon és Athene.

II. Hősök: Medusa. Danae. Perseus. Andromeda. Akrisios. Kephalos és Prokris. Skylla. Phrixos és Helle. Medeia. Theseus. Ariadne. Arethusa. Tyro. Narkissos. Orpheus és Eurydike. Kadmos és Europa. Bellerophon. Meleagros. Iamos.

III. Regék a trójai háborúról: Paris és Oinone. Iphigenia. Achilles. Sarpedon. Memnon. Hektor és Andromache. A lotus-evők. Odysseus és Polyphém. Odysseus és Kyrke. Odysseus és a szirének. Helios tehenei. Odysseus és Kalypso. Odysseus és Nausikaa. Odysseus bosszúállása.

IV. Thébei regék: Laios. Oedipus. Polyneikes. Antigone. Eryphile.

V. Különféle regék: Atys és Adrastos. Apolló bosszúállása. Arion története. A békák és egerek harca. Utószó. Magyarázatok.

*Mohón olvassák a lapot. . .
Tán kitört az örök béke?
Nem, de éppen most jelent meg
Mauthner képes árjegyzéke!*

Ingyen és bérmentve megküldetik kívá-
natra az árjegyzék.

MEGHIVÁS a Magyar általános takarékpénztár részvénytársaságnak

1898. évi február hó 27-én délelőtti 11 órakor,
az intézet helyiségeiben (Bpest, V., József-tér 8.) tartandó

XVI. rendes közgyűlésére.

NAPIREND:

1. Az igazgatóságnak jelentése az 1897. évi üzletről.
2. Az igazgatóság számadása és a megállapítandó osztalék fölötti indítványa.
3. A felügyelő-bizottság jelentése az igazgatóság által elkészített évi számadás és mérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítványnak megvizsgálásáról.
4. Határozathozatal ezen tárgyak fölött és felmentvény kiadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére.
5. A felügyelő-bizottság megválasztása és díjazásának megállapítása. 7584
6. 3 választmányi tag megválasztása.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni kívánnak, felkéretnek, hogy az alapszabályok 13. §-a értelmében a nevükre szóló részvényeiket, a még le nem járt szelvényekkel együtt, legkésőbb **f. évi február hó 19-ig** a társaságnál **Budapesten**, vagy a kereskedelmi banknál **Triesztben** letétmenyezzék.

A megvizsgált mérleg és az erre vonatkozó felügyelő-bizottsági jelentés 1898. évi február hó 19-től kezdve a társaságnak helyiségeiben a részvényesek rendelkezésére áll.

Budapesten, 1898. évi február 13-án.

Az igazgatóság.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

VESZTETT BOLDOGSÁG.

VERSES REGÉNY.

IRTA

ERDÉLYI ZOLTÁN.

Az Akadémia által a Nádasdy-féle 100 aranyas díjjal jutalmazott pályamű.

NEOGRÁDY ANTAL RAJZAIVAL.

Nagy nyolczadrét alakban.

Ára diszkötésben 3 frt.

BÁRÓ KEMÉNY ZSIGMOND ÖSSZES MŰVEL.

Közreboesátja Gyulai Pál.

VIII.

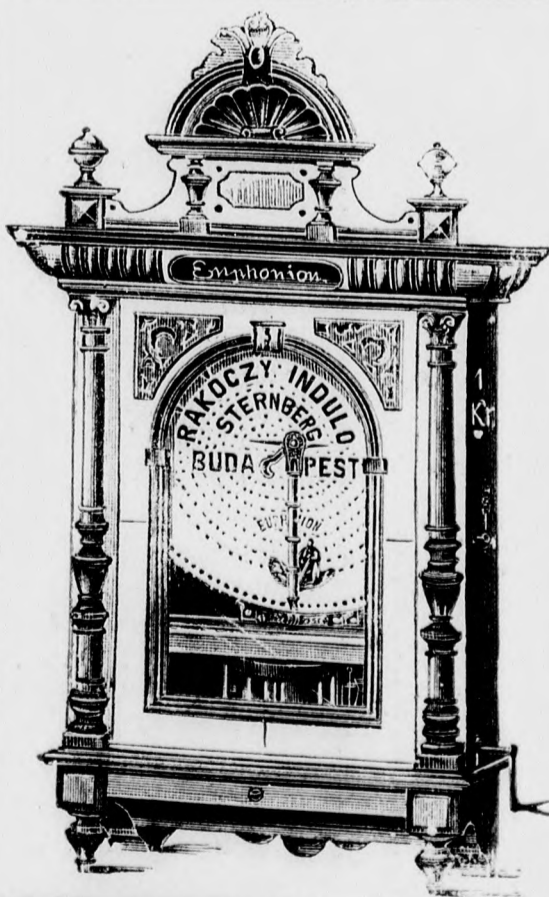
ZORD IDŐ.

REGÉNY HÁROM RÉSZBEN.

Ára füze 3 frt.

Vászonkötésben 4 frt.

Csász. és kir. udvari szállító.

A legjobb zenélőautomata

az

EUPHONION

Hangja felülmulhatlanul erős és kellemes.

Kiállítása a legdiszesebb.

Szerkezete tartós.

Sternberg Ármin és Testv.

hangszer-gyár

ZENÉLŐ-AUTOMATÁK FÓRAKTÁRA.

BUDAPEST,

VII. Kerepesi-ut 36.

Árjegyzék vidékre (minden cikkről külön) díjtalan.

Franklin-Társulat nyomdája, (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.)